Erasmus+ Teaching Staff Mobility

Report on the visit

Universidade Lusófona

09.03.2022.-16.03.2022.

Dr. Judit Mihalik

Due to the trials of the pandemic, my Erasmus mobility trip needed to be postponed to March 2022 instead of March 2020. Thus, I was expecting this experience with great pleasure. My Portuguese colleagues have been helpful throughout, which made my mobility trip as smooth as possible. Upon arrival, Professor Rui Estrella guided me to the university building and kindly introduced me to the leadership of the department. Universidade Lusófona is the largest private university in Portugal, run by a consortium. It is also a prestigious institution in terms of student numbers: it is the fifth-largest university in the country, with a larger Lisbon and a smaller Porto campus, with a total of twelve thousand students. Beyond education, scientific research activities are also significant, as per universities in Portugal are expected to be present in the academic discourse as well.

Organizing the mobility project, I was especially pleased that I was invited not only to hold traditional classes. During my visit, the university held a plenary conference week for communication students. There, in addition to the local lecturers' talks, invited guests also delivered presentations. The topics of the conference covered different interdisciplinary domain approaches to the pandemic learning outcomes.

In my presentation, I talked exalined my ongoing research in which I apply Daniel Kahneman's Prospect Theory to my empirical data. In the first phase of the research, at the beginning of April 2020 (in the first days of the outbreak of the pandemic), I examined how the leaders of Hungarian small and medium-sized enterprises perceived themselves as leaders in this unexpected situation, how they experienced their feelings and reactions, the narratives of fear and insecurity.

Arriving in Lisbon, I also got a special last-minute inspiration for my presentation. Coincidentally, a few steps from the campus is one of the city's little-known but truly special landmarks, there is an art project known as Muro Azul. The gigantic series of artworks that I definitely wanted to see, was actually a series of special, surreal frescoes surrounding the city's psychiatric institute. Thus, I have scheduled a walk for the lunch break just before the afternoon session of the conference, when I delivered my talk. The "Blue Wall" extends to the outside of the building's fence within about a kilometer and a half. It is a great example of the Portugueses' relationship to art, to which many famous artists, including well-known graffiti painters were invited. Before the session, led by inspiration, I inserted one of my recent photos into my presentation, in order to illustrate the conceptual background of fear and uncertainty in a local cultural context. The attached photo below has taken on the conference venue, the university auditorium. It is a "picture in a picture": it displays my impression just moments before my talk.

As per the other part of the invitation, I was a guest speaker at Professor Jorge Bruno's Organizational Communication MA course. We worked with a small group of students, all open-minded professionals with international backgrounds. We enjoyed excellent conversations in a good atmosphere and fully interactive work. In this session, I was honored

to talk about my favorite topics: the relationship between emotions, psycholinguistics, decision theory, narratives, and perceptions.

I wish to express my appreciation for arranging my trip as an excellent host on behalf of Universidade Lusófona: Rui Estrela (Director, Department of Applied Communication Sciences: Marketing and PR) and Amelia Orhondo (Vice-Rector's Office, Research and International Relations). Again, for organizing my teacher's mobility, I would like to thank Ildikó Laki, Erasmus coordinator in charge at Milton Friedman University.

Az utazásom a járvány viszontagságai miatt 2020 márciusa helyett 2022 márciusában valósult meg, így érthetően nagy várakozással néztem elébe. Portugál kollégáink mindvégig rendkívül segítőkészek voltak. Érkezésemkor Rui Estrella professzor végigvezetett az egyetem épületén és bemutatott a tanszék vezetésének. Az Universidade Lusófona Portugália legnagyobb magántulajdonban lévő egyeteme, egy konzorcium vezetésében működik. Hallgatói létszámát tekintve is tekintélyes intézmény: az ország ötödik legjelentősebb egyeteme, egy nagyobb lisszaboni és egy kisebb portói campussal, összesen tizenkétezer hallgatóval. Az oktatás mellett jelentős a tudományos kutatási tevékenységük is, mivel Portugáliában elvárás, hogy az oktatóegyetemek az akadémiai nyilvánosságban is jelen legyenek.

A mobilitás szervezése során külön örömömre szolgált, hogy nem csak a hagyományos órák megtartására kaptam felkérést. Látogatásom idején a kommunikáció szakos hallgatók számára plenáris konferenciahetet rendezett az egyetem, ahol az oktatók mellett meghívott vendégek is előadtak. A konferencia témái a pandémia tanulságait igyekeztek többféle tudásterület felől, részben interdiszciplináris jelleggel megközelíteni.

Saját előadásomban egy saját, folyamatban lévő kutatásomról beszéltem, amelyben Daniel Kahneman kilátáselméletét alkalmazom empirikus adatokra. A kutatás első fázisában, 2020 április elején, a járvány kitörésének első napjaiban azt vizsgáltam, hogyan érzékelték magyar kis- és középvállalatok vezetői önmagukat, mint vezetőt ebben a váratlan helyzetben, hogyan élték meg a saját érzéseiket és reakcióikat, azaz hogyan azonosíthatjuk a félelem és bizonytalanság narratíváit ebben a közegben.

Előadásomhoz az utolsó pillanatban különös inspirációt is kaptam Lisszabon városától. Történetesen a campustól néhány lépésre található a város egyik kevéssé ismert, de igazán különleges látnivalója, a Muro Azul néven ismert művészeti projekt. A gigantikus műalkotás-sorozat valójában a város pszichiátriai intézetét körülvevő különleges, szürreális freskók sorát jelenti, amit mindenképp látni szerettem volna. A sétát így épp az ebédszünetre időzítettem, mielőtt a konferencia délutáni szekciója elkezdődött, amikor előadóként sorra kerültem. A „Kék fal” az épületegyüttes kerítésének külső oldalán húzódik mintegy másfél kilométeren belül. Létrejötte remek példája a portugálok művészet iránti természetes viszonyának. A projekthez számos neves művészt, ismert graffiti-festőt hívtak meg. Ott készült friss fotóim egyikét így még az előadás előtt beillesztettem nyitóképként, hogy a lokális kontextusra is reflektálva szemléltessem a félelem és bizonytalanság konceptuális hátterét. A mellékelt fotó tehát kép a képben: ezt a kivetített saját fényképet ábrázolja a konferencia helyszínén, az előadásom előtti pillanatokban, az egyetem dísztermében.

A meghívás másik részeként Jorge Bruno professzor szervezeti kommunikáció mester szakos kurzusának lehettem vendégelőadója. Itt kis létszámú, de annál érdeklődőbb és nyitottabb, nemzetközi hátterű csoporttal dolgozhattam, kitűnő és jó hangulatú, teljes mértékben interaktív munkát végeztünk. Közös megállapodás alapján kedvenc témáimról beszélhettem: az érzelmek, a pszicholingvisztika, a döntéselmélet, a narratívák és a percepciók kapcsolatáról.

Köszönöm, hogy utazásom megszervezésében az Universidade Lusófona részéről kitűnő vendéglátóként gondoskodtak rólam: Rui Estrela (Igazgató, Alkalmazott Kommunikáció: Marketing és PR tanszék), valamint Amelia Orhondo (Rektorhelyettesi hivatal, Kutatási és nemzetközi kapcsolatok). Az utazás megszervezésében ismét köszönöm Laki Ildikó Erasmus-koordinátor segítségét is.